

Mitigation #1: Asking a Non-Jew

1. Mishnah Shabbat 16:8 (122a)

נכרי שהדליק את הנר משתמש לאורו ישראל, ואם בשביל ישראל אסור... עשה נכרי כבש לירד בו יורד אחריו ישראל, ואם בשביל ישראל אסור.

If a non-Jew kindles a lamp, a Jew may use its light. And if he does it for a Jew, use is prohibited... If a non-Jew makes a ramp for descending, a Jew may descend after him. And if he does it for a Jew, use is prohibited.

2. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 276:11

אם נזדמן לישראל שראה בעת שהא"י רוצה להדליק בשבילו או לעשות המדורה צריך למחות בידו

A Jew who happens to see that a non-Jew wants to light a lamp for him, or make the bonfire, must protest.

3. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 325:11

בדבר דליכא למיחש שמא ירבה בשבילו, כגון שהדליק נר לעצמו או עשה כבש לירד בו, שבנר אחד ובכבש אחד יספיק לכל, אפ"י מכירו, מותר. Where there is no concern lest he do more for the Jew, such as in lighting a lamp for himself or making a ramp for descending, such that one lamp or one ramp suffices for everyone, use is permitted even if he knows him.

4. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 276:4

אם יש נר בבית ישראל ובא א"י והדליק נר אחר, מותר להשתמש לאורו בעוד נר ראשון דולק...

If there is a lamp in a Jew's home and a non-Jew comes and lights another lamp, one may use its light as long as the first lamp is still lit.

5. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Beit Yosef Orach Chaim 244, citing Sma"g Lo Taaseh 75

תניא במכילתא (בא פרשה ט) "כל מלאכה לא יעשה בהם" - לא תעשה אתה ולא יעשה חבירך ולא יעשה הגוי מלאכתך. "משמע מכאן שאסור לישראל להניח לגוי לעשות מלאכתו בין ביום טוב בין בשבת דאורייתא. אבל אם מסר לו הישראל [המלאכה] מערב שבת מותר, ובלבד שיהיה בביתו של גוי... A midrash teaches, "The Torah states, 'No task shall be performed on those days' – You shall not do it, your friend shall not do it, a non-Jew shall not do it." This indicates that a Jew may not let a non-Jew perform his tasks on holidays or Shabbat, biblically. But if the Jew gives him [work] before Shabbat, it is allowed, so long as it is in the non-Jew's house...

6. Rashi (11th century France) to Shabbat 153a מאי טעמא

מאי טעמא שרי ליה למיתב לנכרי - והרי הוא שלוחו לישאנו בשבת.

"Why did they permit giving a wallet to a non-Jew [to carry on Shabbat]" – Isn't he then his agent to carry it on Shabbat?

7. Rashi (11th century France) to Avodah Zarah 15a כיון

על השבת לא נצטוו בני נח ומה שאסור לישראל לומר לעובד כוכבים עשה לי כך זהו משום ממצוא הפצץ ודבר דבר (ישעיהו נח) דבור אסור. Non-Jews are not instructed regarding Shabbat. The fact that a Jew may not tell a non-Jew "Do X for me" is because of "from pursuing your needs and speaking of matters (Yeshayahu 58);" that speech is prohibited.

8. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Laws of Shabbat 6:1

ודבר זה אסור מדברי סופרים כדי שלא תהיה שבת קלה בעיניהן ויבואו לעשות בעצמן.

This is rabbinically prohibited, lest Shabbat be light in their eyes, such that [Jews] might come to do it themselves.

9. Rabbi Yehoshua Neuwirth (20th-21st century Israel), Shemirat Shabbat k'Hilchatah 30:2

אסור לרמוז לו בשבת וביום טוב בלשון ציווי שיעשה, בין שהרמז הוא על ידי דיבור ובין שהוא על ידי תנועות...

One may not hint to him on Shabbat or Yom Tov with an expression of instruction, to do it. This applies whether the hint is verbal or via gestures...

10. Rabbi Yehoshua Neuwirth (20th-21st century Israel), Shemirat Shabbat k'Hilchatah 30:7

אסור לומר לנכרי בשבת "תעשה עמי טובה, אין די אור בחדר", כלומר רמז בלשון ציווי.

One may not tell a non-Jew on Shabbat, "Do me a favor, there isn't enough light in the room," meaning a hint with an expression of instruction.

11. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 307:2

מותר לומר לו אחר השבת: למה לא עשית דבר פלוני בשבת שעבר, אף על פי שמבין מתוך דבריו שרצונו שיעשנה בשבת הבאה.

One may tell him after Shabbat: "Why didn't you do X last Shabbat?" Even though he understands from this that one wishes for him to do it on the following Shabbat.

12. Rabbi Yisrael Meir Kagan (20th century Poland), Mishneh Berurah 307:76

כשאומר הרמיזה לא"י שלא בלשון צווי כגון שאומר "הנר אינו מאיר יפה" או "איני יכול לקרות לאור הנר הזה שיש בו פחם" ושומע הא"י ומתקנו שרי, דאין זה בכלל אמירה.

When he hints to the non-Jew, without an instruction, like, "The lamp isn't illuminating well" or "I can't read by this lamp, because of its charcoal," and the non-Jew hears and fixes it, that's permitted; this is not instruction.

13. Rabbi Yisrael Meir Kagan (20th century Poland), Mishneh Berurah 307:24

ודע דמה דקי"ל אמירה לא"י שבות הוא אפילו אם אומר לא"י שיאמר לא"י אחר... ועיין בספר החיים שכתב דבמקום הפסד גדול יש לסמוך על המקילין...

Know that our rule that instructing a non-Jew is rabbinically prohibited applies even where one tells a non-Jew to tell another non-Jew... But see Sefer haChaim, who wrote that to avoid great loss one may rely on those who are lenient...

Mitigation #2: Shinui

14. Mishnah, Shabbat 10:3 (Shabbat 92a)

המוציא בין בימינו בין בשמאלו בתוך חיקו או על כתיפו חייב שכן משא בני קהת כלאחר ידו ברגלו בפיו ובמרפקו באזנו ובשערו ובפונדתו ופיה למטה בין פונדתו לחלוקו ובשפת חלוקו במנעלו בסנדלו פטור שלא הוציא כדרך המוציאין:

One who transports items, whether with his right or left hand... is liable, for this was the transport done by the family of Kehat. Behind his hand, with his foot, in his mouth, in his elbow, in his ear, in his hair, in an upside down belt, between his belt and his clothing or in his clothing hem, in his shoe, in his sandal, is exempt from liability, for he did not transport as people normally do.

15. Talmud, Shabbat 103a

משנה: הכותב שתי אותיות בין בימינו בין בשמאלו...

גמרא: בשלמא אימין ליחייב משום דדרך כתיבה בכך, אלא אשמאל אמאי? הא אין דרך כתיבה בכך! אמר רבי ירמיה באטר יד שנו.

Mishnah: One who writes two letters, whether with his right or left hand... [is liable].

Gemara: I understand liability for the right hand, because that's the way of writing. But why is one liable for the left? That is not the way of writing! Rabbi Yirmiyah said: That was taught regarding a left-handed person.